

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Данас браћо и сестре велики празник славимо, велико чудо Божије прослављамо. Чули смо из светог Јеванђеља шта се догађало на данашњи дан у Јерусалиму, у Витанији поред Јерусалима. Данас је Господ показао на делу оно што је речима показивао и учио и своје ученике и народ који га је свуда пратио. Показао је у ствари да је Он Син Божији, да је Он Спаситељ света, да је Он дошао на земљу да људе спаси од три велика непријатеља који су га мучили и држали у канцама својим. Од греха, смрти и ђавола. Господ је и раније док је проповедао по Галилеји чинио велика и преславна чудеса своја. Лечио болеснике од разних болести, изгонио зле духове, чак и мртве васкрсавао. Кћер Јаирову, кнеза Јаира, и сина наинске удовице Господ је из мртвих повратио у живот. То је било велико чудо, народ се чудило говорећи *никад се ово није видело у Израиљу до сада*. Али и то некако као да није било довољно за оно што ће се догодити. Господ је својим ученицима говорио и наговештавао да ће Он у Јерусалиму пострадавати, да ће бити убијен али да ће и трећи дан васкрснути. Они су чули, нису разумели, нису могли да схвате.

Данас је Господ њима показао на делу шта значи васкрсење из мртвих. Његов пријатељ Лазар и сестре његове Марта и Марија били су дакле, пријатељи Христови, кућа у коју је Он често са својим ученицима навраћао и где је увек био радо дочекан. Једном приликом када је Он био далеко од Јерусалима Лазар се разболео. И сестре његове поруче Христу, јер су гледале и знале да је излечио многе болеснике, па су му јавили – онај кога ти волиш болестан је, то јест Лазар, очекујући да и њега Господ исцели својом божанском силом. Али Господ тамо где је био остаде још два дана. Није му се журило. Знао је шта ће да буде. И после два дана каже Он својим ученицима – *пријатељ наш Лазар болестан је*, то је рекао чим је чуо ту вест, а сад каже *пријатељ наш Лазар је заспао*. А ученици кажу па ако је заспао устаће, значи оздравиће. Али нису разумели да говори о смрти његовој. И онда им је отворено рекао – Лазар

пријатељ наш умре, него ајдемо код њега. Незнајући о чему се ради Тома апостол, да ли из љубави према Лазару, или из резигнације каже идемо и ми да умремо са њим.

И Господ крете за Јерусалим; кад је био близу у Витанији, близу дакле, куће Лазареве, сестре његове код којих је било још много народа да их теше у њиховој тузи и болу, Марта кад је чула да Господ долази, изашла је пред њега, пала пред ноге његове и у сузама рекла: „Да си ти био овде не би мој брат умро.“ А Господ јој рече ако верујеш твој ће брат оживети. А она каже верујем Господе али у последњи дан, значи кад дође Страшни суд. А Он јој поново каже: „Ја сам васкрсење и живот. Ко верује у мене ако и умре живеће.“ И сваки који верује у мене неће никада умрети. Верујеш ли ти ово? Она рече, *да Господе верујем да си ѿи Син Божији који си дошао у свеѿ.* У томе Марта оде и јави сестри Марији – учитељ је дошао и зове те. Марија одмах устаде и крете да сретне Господа а народ не знајући о чему се ради, мислили су да иде на гроб да плаче за братом својим па су пошли за њом и они. Кад је срела Господа и она је пала пред ноге његове и исто рекла што и Марта – *да си ѿи био овде не би мој браѿ умро,* у сузама говорећи и сав народ који је пратио и они су плакали од туге. А Господ рече а где сте га положили? Каже ајде да видиш.

Одведоше га на гроб Лазарев. Идући тамо и кад су дошли на гроб каже Господ, на гробу је била плоча камена, велика плоча, велик камен, склоните овај камен са врата гроба! А Марта у страху каже, Господе већ смрди, заудара, јер је четири дана како је у гробу. Господ је поново подсећа – *не рекох ли ѿи да ако верујеш видећеш славу Божију.* И кад су склонили камен Господ је подигао очи к небу, помолио се Оцу своме и онда викну – Лазаре изађи напоље! И гле тај мртвац који је четири дана лежао у гробу, већ почео да заудара, да се распада, он оживе и устаде. Увијен у платно као што је то обичај био код Јевреја, са убрусом на глави, и Господ им рече, људима око њега, разрешите га, пустите га нека иде. Када је народ

то видео били су запрепашћени али су и прославили Бога за тако предивно чудо.

Ето браћо и сестре, Господ је учинио то велико чудо не зато што му је Лазар био пријатељ него што је искористио његову смрт да поучи и народ и нас све. Како каже у данашњем тропару који смо певали на Светој Литургији – пре општег васкрсења и пре Свога васкрсења Господ је уверавао нас васкрсењем Лазара. Јер Он је говорио ученицима да ће Он васкрснути, сада им је показао на делу да је Лазар васкрсао а тиме и да ћемо сви ми у последњи дан, када дође крај овога света и века, да ћемо васкрснути и наследити живот вечни. Шта је овим Господ још показао? Показао је да је смрт, дотадашњи највећи непријатељ човека побеђен. Да је Он господар и живота и смрти и свих болести које доводе до смрти. Како којој нареди тако бива. Дакле, Господ је тиме показао да је Он дошао, и својим васкрсењем после три дана, то ћемо славити за недељу дана, Он је победио смрт у име људске природе, у име свакога човека и за свакога човека. Дакле, тиме је Господ даровао људима бесмртност и живот вечни.

То је тај велики знак, велика победа коју нико од људи до тада није могао никоме ни обећати ни учинити. У историји рода људскога постојали су и данас постоје многи завојевачи, многе војсковође, који се хвале неким својим победама. Но све њихове победе се завршавају ипак смрћу. И они у гробу завршавају, и њихови војници и њихова слава и моћ пролазе и одлазе са њима. Једини победитељ смрти, једини господар над животом и смрти јесте Господ Исус Христос који је дошао ради нас људи да нас избави од те троглаве аждаје – греха, смрти и ђавола. Господ је када је стварао човека, није га створио смртним. Створио га је за бесмртност, за живот вечни. Али је човек кроз грех увео смрт у природу људски, јер је Бог рекао још првом човеку, Адаму, ако будеш јео од тога забрањенога дрвета у тај дан ћеш умрети. Значи грех човека је увео смрт у природу људску. И тако су људи умирали један за другим,

генерације за генерацијом до доласка Господа Христа. И даље људи физички умиру и после тога догађаја, и после тога обећања, и после васкрсења Христовога. И то је потребно опет ради нас људи, јер да је Господ укинуо на земљи смрт онда би изгледало да је дошао да људима само дарује дуговечност да могу да уживају на земљи и да греше на земљи. Не! Смрт је остала као средство којим се прекраћује грех нас људи овде на земљи. Јер нема човека да живи а да не греша. Зато се ми спремамо целог живота да изађемо пред лице Божије, да положимо рачуне како смо живели у овоме свету, како смо радили у винограду Господњем. И онда да примимо по делима својим оно како смо се трудили и зашто смо се трудили. Они који верују у Господа Христа, као што је рекао Марти и Марији, неће никада умрети, то јест имаће вечни живот у Царству небескоме. И они који не верују и они ће имати вечност али не у Царству блаженства него у царству мучења, у паклу, јер само оно је свето, што је Богу угодно, то ће и бити у Царству Христовоме. Тамо ништа нечисто не може ући, тамо ништа не може постојати нечисто.

Зато је потребно, браћо и сестре, док нам Господ даје прилике овде на земљи да се трудимо да живимо по закону Божијем, да вршимо заповести Божије, да за своје грехе које као људи по слабости чинимо, да се кајемо на светој тајни покајања и исповести и да нам Господ кроз ту свету тајну дарује опроштај, да бисмо очишћени душом и телом, причешћујући се светим Телом и Крвљу Христовом, да бисмо припремили себе за житеље Царства небескога у вечном блаженству, да и ми када пођемо одавде нађемо се тамо где се налазе сви праведници пре нас који су тамо отишли, сви они који су Богу угодили, да и ми са њима и са свима светима и са праведним Лазаром четвородневним, да и ми слаavimo чудесног Господа Христа са Оцем и Духом Светим у векове векова. Амин.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи велики празник.